

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi arvonlisäverolain ja Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 6 a §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan arvonlisäverolakia ja Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annettua lakia muutettavaksi siten, että niihin tehtäisiin eräitä teknisluonteisia muutoksia arvonlisäverodirektiiviin koskevasta direktiivistä aiheutuvat muutokset.

Kansainvälistä kauppaa koskevan sähkön ja kaasun erityisjärjestelmän soveltamisala laajennettaisiin lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavaan lämpö- ja jäähdytysenergiaan, ja siihen tehtäisiin eräitä tarkistuksia. Liikeomaisuuteen luetun kiinteistön oman käytön verotusta koskeva sääntely

poistettaisiin. Lisäksi Euroopan unionin ja muiden kansainvälisten järjestöjen verovapautusten sääntelyä selkeytettäisiin.

Arvonlisäverolakia ehdotetaan lisäksi muutettavaksi siten, että direktiivin muutoksen mukaisesti maahantuonnin arvonlisäverovapautuksen ehtoja täsmennettäisiin tilanteessa, jossa maahantuontia seuraa maahantuotujen tavaroiden yhteisömyynti.

Samalla arvonlisäverolakiin ehdotetaan tehtäväksi eräitä muita teknisluonteisia tarkistuksia.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 ERÄITÄ TEKNISLUONTEISIA MUUTOKSIA KOSKEVA DIREKTIIVI.....	3
1.1 Johdanto.....	3
1.2 Nykytila.....	3
1.2.1 Euroopan unionin lainsäädäntö.....	3
1.2.2 Suomen lainsäädäntö.....	5
1.3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset.....	6
2 MAAHANTUONNIN VEROVAPAUDEN EDELLYTYKSIÄ KOSKEVA DIREKTIIVI.....	6
2.1 Nykytila.....	6
2.1.1 Euroopan unionin lainsäädäntö.....	6
2.1.2 Suomen lainsäädäntö.....	7
2.2 Ehdotetut muutokset.....	7
3 MUUT MUUTOKSET.....	7
4 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	8
5 ASIAN VALMISTELU.....	8
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	8
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT.....	8
1.1 Arvonlisäverolaki.....	8
1.2. Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön.....	13
2 VOIMAANTULO.....	13
3 RIIPPUVUUS MUISTA ESITYKSISTÄ.....	13
LAKIEHDOTUKSET.....	14
Laki arvonlisäverolain muuttamisesta.....	14
Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 6 a §:n muuttamisesta.....	18
LIITE.....	20
RINNAKKAISTEKSTIT.....	20
Laki arvonlisäverolain muuttamisesta.....	20
Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 6 a §:n muuttamisesta.....	30

YLEISPERUSTELUT

1 Eräitä teknisluonteisia muutoksia koskeva direktiivi**1.1 Johdanto**

Euroopan unionin neuvosto antoi 22 päivänä joulukuuta 2009 direktiivin 2009/162/EU yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annettua direktiivin 2006/112 eräiden säännösten muuttamisesta, jäljempänä *tekninen direktiivi*. Tekniseen direktiiviin sisältyy useita toisistaan riippumattomia säännöksiä, joilla muutetaan Euroopan unionissa sovellettavaa yhteistä arvonlisäverojärjestelmää, jota koskevat säännökset sisältyvät yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annettuun neuvoston direktiiviin 2006/112/EY (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi). Koska yksittäiset säännökset eivät ole niin merkittäviä, että olisi ollut tarkoituksenmukaista säätää kustakin erillinen direktiivi, ne koottiin samaan direktiiviin.

Muutokset koskevat liikeomaisuuteen luetun kiinteän ja irtaimen omaisuuden hankinnasta tehtävää alkuperäistä vähennystä, sähköön ja kaasuun sovellettavaa erityisjärjestelmää sekä Euroopan unionin ja muiden kansainvälisten järjestöjen arvonlisäveropautusten sääntelyä.

1.2 Nykytila**1.2.1 Euroopan unionin lainsäädäntö****1.2.1.1 Liikeomaisuutta koskevan vähennysoikeuden rajoittaminen**

Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaisukäytännön mukaan verovelvollisen hankiessa tavarahan osittain liiketoiminnan käyttöön ja osittain yksityiskäyttöön tai muutoin muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaan käyttöön hän voi valita, lukeeko tavarahan liike- vai yksityisomaisuudeksi.

Jos verovelvollinen lukee osittain liiketoiminnan käyttöön hankitun tavarahan kokonaan tai osittain yksityisomaisuudeksi, tavara jää yksityisomaisuuteen luetuilta osin vähennysjärjestelmän ulkopuolelle. Tällöin tavarahan

käyttöä muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin ei veroteta.

Jos verovelvollinen lukee osittain liiketoiminnan käyttöön hankitun tavarahan kokonaan liikeomaisuudeksi, hänen oli ennen direktiivin muutosta suoritettava veroa tällaisen tavarahan käytöstä muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin. Tällöin hän voi tehdä vähennyksen tavarahan hankintaan sisältyvistä veroista myös viimeksi mainitun käytön osalta. Oman käytön veroa koskeva säännös sisältyy arvonlisäverodirektiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohtaan.

Teknisellä direktiivillä poistettiin edellä mainitusta vähennysoikeudesta sellaisille verovelvollisille syntyvä rahoitusetu, jotka käyttävät liikeomaisuuteen luettua kiinteää omaisuutta muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin. Uuden säännöksen mukaan sellaista liikeomaisuuteen kuuluvaa kiinteää omaisuutta, jota käytetään arvonlisäverodirektiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiseen tarkoitukseen, koskeviin kustannuksiin liittyvä arvonlisävero on direktiivin vähennysoikeutta koskevissa säännöksissä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti vähennyskelpoista vain siltä osin kuin sitä käytetään verovelvollisen yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin. Säännöksen mukaan verovelvollinen ei voi tehdä vähennystä siltä osin kuin liikeomaisuuteen luettua kiinteää omaisuutta käytetään yksityiskäyttöön tai muutoin muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin. Säännös sisältyy teknisen direktiivin 1 artiklan 12 kohdalla arvonlisäverodirektiiviin lisätyn uuden 168 a artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan.

Jos edellä mainitun kiinteän omaisuuden käytössä tapahtuu myöhemmin muutoksia, alun perin tehdyn vähennyksen oikaisu tehdään noudattaen direktiivin 184—192 artiklassa säädettyjä periaatteita sellaisina kuin niitä sovelletaan kussakin jäsenvaltiossa. Säännös sisältyy arvonlisäverodirektiivin uuden 168 a artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan.

Direktiivin muutoksella mahdollistettiin myös liikeomaisuuteen luetun kestävää irtainta omaisuutta koskevan vähennysoikeuden rajoittaminen. Arvonlisäverodirektiivin

uuden 168 a artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat soveltaa määrittelemällään tavalla 1 kohtaa myös arvonlisäveroon, joka liittyy muita liikeomaisuuteen kuuluvia tavaroita koskeviin kustannuksiin.

Euroopan unionin tuomioistuin on asiassa C-515/07 (Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie vastaan Staatssecretaris van Financiën) antamassaan tuomiossa tarkentanut arvonlisäverodirektiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaa. Tuomion mukaan artiklaa ei sovelleta yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvien tavaroiden ja palveluiden muuhun liiketoimintaan kuulumattomaan käyttöön kuin yksityiskäyttöön. Artikla ei sovellu esimerkiksi toimintaan, jota yhdistys harjoittaa ajaakseen jäsentensä yleisiä etuja. Tuomion mukaan tällaista toimintaa varten tehtyihin hankintoihin sisältyvä vero ei ole vähennyskelpoista.

1.2.1.2 Sähköön ja kaasuun sovellettava erityisjärjestelmä

Sähköön ja kaasuun sovellettava erityisjärjestelmä koskee sähkön ja kaasun kansainvälisen kaupan verotusta. Erityisjärjestelmässä sähköä ja maakaasun siirtoverkossa (englanninkielisessä arvonlisäverodirektiivin versiossa ”distribution system”) kautta toimitettavaa kaasua verotetaan ostajana olevan verovelvollisen jälleenmyyjän sijoittautumisvaltiossa ostajan ollessa myynnistä verovelvollinen tai tosiasiallisessa kulutusvaltiossa, jos ostajana on muu kuin verovelvollinen jälleenmyyjä. Tavarantoiminnan yhteisökauppaa ja vientiä koskevia säännöksiä ei sovelleta sähköön ja maakaasun siirtoverkon kautta toimitettavaan kaasuun. Näiden hyödykkeiden maahantuonti Euroopan unionin ulkopuolelta jäsenvaltioon on vapautettu verosta. Erityisjärjestelmän soveltaminen tavarantoiminnan luovutuksia koskevien yleisten säännösten sijasta on tarpeellista, koska sähkön ja kaasun fyysistä luovutuspaikkaa ja luovutuksen ajankohtaa on käytännössä vaikea määritellä. Erityisjärjestelmän tarkoituksena on turvata kulutusvaltiossa tapahtuva verotus.

Pääsyn tarjoaminen kyseisiin sähkön ja maakaasun siirtojärjestelmiin (englanninkielisessä arvonlisäverodirektiivin versiossa ”distribution system”), niissä tapahtuva kul-

jetus tai siirto sekä näihin toimiin suoraan liittyvät palvelut, verotetaan ostajana olevan elinkeinonharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa. Ostaja on myynnistä verovelvollinen kun myyjä ei ole sijoittautunut ostajan valtioon.

Arvonlisäverodirektiivin erityisjärjestelmää koskevien säännösten eri kieliversioissa oli eroavaisuuksia. Kaasun osalta erityisjärjestelmää koskevien säännösten sanamuotoa tarkistettiin teknisellä direktiivillä alkuperäisen direktiivin tarkoituksen mukaiseksi siten, että ne koskevat selkeästi myös muissa kaasuputkissa kuin jakeluverkkoon kuuluvissa kaasuputkissa kuljetettavaa kaasua. Sanamuodon muutoksen tarkoituksena on kattaa erityisesti siirtoverkkoon kuuluvat kaasuputket, joita pitkin rajat ylittävät toimitukset usein tapahtuvat. Uusi sanamuoto vastaa jäsenvaltioiden noudattamaa käytäntöä. Erityisjärjestelmä soveltuu siten kaasun toimituksiin minkä tahansa yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta. Sanamuodon muutokset koskevat myös pääsyn tarjoamista kyseisiin verkkoihin ja muita erityisjärjestelmän soveltamisalaa kuuluvia palveluita.

Teknisellä direktiivillä vapautettiin verosta sellaisen kaasusäiliöaluksilla kuljetettavan kaasun maahantuonti, joka uudelleen höyrystämisen jälkeen johdetaan erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan maakaasuverkkoon tai tuotantovaiheen putkistoon. Tällainen kaasu on ominaisuuksiltaan samanlainen hyödyke kuin putkessa toimitettava kaasu. Kaasun erityisjärjestelmää sovellettaessa verosta ei aiheudu rahoituskustannusta, koska rajat ylittävissä verovelvolliselle jälleenmyyjälle tapahtuvissa myynneissä ostaja on verovelvollinen ja voi samanaikaisesti vähentää ostosta suoritettavan veron. Muutoksen tarkoituksena on poistaa maahantuonnista suoritettavan veron rahoituskustannuksesta aiheutuva kilpailuhaitta.

Erityisjärjestelmän voimaantulon jälkeen lämpö- ja jäähdytysenergiaa on alettu toimittaa lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta rajojen ylitse. Lämpö- ja jäähdytysenergian luovutuksiin liittyy samanlaisia ongelmia kuin sähköön ja kaasuputkissa kuljetettavaan kaasuun. Kulutusmaaperiaatteen vahvistamiseksi

ja jäsenvaltioiden välisen kilpailun vääristymisen välttämiseksi teknisellä direktiivillä muutettiin näiden hyödykkeiden verokohtelua siten, että verkon kautta toimitettavaan lämpö- ja jäähdytysenergiaan sovelletaan samaa erityisjärjestelmää kuin sähköön ja maakaasuverkon kautta toimitettavaan kaasuun.

1.2.1.3 Euroopan unionia ja muita kansainvälisiä järjestöjä koskevan verovapauden sääntely

Teknisellä direktiivillä lisättiin arvonlisäverodirektiiviin nimenomainen säännös sellaisia Euroopan unionin erillisvirastoja ja muita elimiä, joihin soveltuu Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehty pöytäkirja, jäljempänä *erioikeus- ja vapauspöytäkirja*, koskevasta verovapaudesta. Muutoksen tarkoituksena on selkeyttää kansainvälisiä järjestöjä koskevien verovapauksien keskinäistä suhdetta. Tavoitteena on myös selkeyttää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 187 artiklassa tarkoitettuja unionin tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevien toimintaohjelmien asianmukaisen täytäntöönpanon kannalta tarpeellisia yhteisyrityksiä ja muita järjestelmiä koskevia verovapauksia. Viimeksi mainittuihin verovapauksiin on liitynyt paljon tulkintaongelmia, sääntelyn epäyhdenmukaisuutta ja läpinäkyvyysongelmia, koska niistä on osaksi säädetty yhteisyritysten ja muiden järjestelmien perustamista koskevissa säädöksissä arvonlisäverodirektiivin sijasta.

1.2.2 Suomen lainsäädäntö

1.2.2.1 Liikeomaisuuteen kuuluvan kiinteistön oman käytön verotus

Arvonlisäverolain (1501/1993) 33 a §:n mukaan elinkeinonharjoittajan liikeomaisuutensa lukeman kiinteistöinvestoinnin eli uudisrakentamisen tai perusparantamisen kohteena olleen kiinteistön käyttämistä muuhun kuin liiketoiminnan tarkoitukseen 10 vuoden pituisen tarkistuskauden aikana verotetaan palvelun omana käyttönä. Edellytyksenä on,

että kiinteistöinvestointi on suoritettu kokonaan tai osittain vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen tai että vähennys on tehty myöhemmin tarkistusmenettelyssä. Kun oman käytön verotuksen edellytykset täyttyvät, verovelvollisella on oikeus vähentää kiinteistöinvestoinnin kustannuksiin sisältyvä vero myös muun kuin liiketoiminnan käytössä olevan osuuden osalta.

Oman käytön verotusta ei sovelleta kiinteistöihin, joita koskevat lain vähennysrajoitukset, kuten esimerkiksi asunnot, eikä kuntien tai valtion omistamiin kiinteistöihin. Hallituksen esityksen (HE 44/2007 vp) mukaan säännös oli tarkoitettu sovellettavaksi tilanteissa, joissa kiinteistöä käytetään sekä vähennykseen oikeuttavaan liiketoimintaan että verotuksen soveltamisalan ulkopuoliseen toimintaan. Tällainen tilanne syntyisi lähinnä silloin, kun kiinteistöä käytetään sekä verollisessa toiminnassa että sellaisessa yleishyödyllisessä toiminnassa, joka ei ole liiketoimintaa eikä vähennysrajoituksen alaista harrastus- tai vapaa-ajanviettoimintaa. Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-515/07 antaman tuomion seurauksena arvonlisäverolain 33 a § ei enää soveltuisi edellä mainitussa tilanteessa.

Arvonlisäverolain mukaan verovelvollisella ei ole oikeutta vähentää sellaisen liikeomaisuuteen luetun irtaimen esineen hankintaan sisältyvää veroa, jota käytetään sekä liiketoiminnan tarkoitukseen että muuhun kuin liiketoiminnan tarkoitukseen, muun kuin liiketoiminnan käytön osalta. Jos muussa käytössä ollut osuus otetaan myöhemmin vähennykseen oikeuttavaan käyttöön, verovelvollinen saa lain 112 §:n 1 momentin mukaan vähentää hankintaan sisältyneen veron taikka omaan käyttöön valmistamisesta suorittamansa veron.

1.2.2.2 Sähköön ja kaasuun sovellettava erityisjärjestelmä

Arvonlisäverolakiin sisältyvät arvonlisäverodirektiiviä vastaavat sähköä ja maakaasuverkon kautta toimitettavaa kaasua koskevat säännökset. Kaasun erityisjärjestelmä soveltuu maakaasun siirtoverkon kautta toimitettavaan kaasuun. Arvonlisäverolakiin ei sisälly lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitet-

tavaa lämpö- ja jäähditysenergiaa koskevia säännöksiä.

Sähköä ja kaasua koskevaa erityisjärjestelmää sovelletaan myös Ahvenanmaan maakunnassa.

1.2.2.3 Euroopan unionia ja muita kansainvälisiä järjestöjä koskevan verovapauden sääntely

Arvonlisäverolakiin sisältyvät säännökset Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitseville toimielimille palautettavasta verosta, toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville Euroopan yhteisöjen toimielimille ja kansainvälisille järjestöille tapahtuvan tavaroiden ja palvelujen myynnin verottomuudesta sekä Euroopan yhteisöjen hankkimien tavaroiden maahantuonnin verovapaudesta. Laissa ei säädetä Suomessa sijaitsevaa muuta kansainvälistä järjestöä kuin Euroopan unionia koskevasta verovapaudesta. Näille järjestöille vero palautetaan lakina hyväksytyjen perustamis- tai isäntämaasopimusten perusteella.

1.3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Arvonlisäverolakiin tehtäisiin teknisen direktiivin edellyttämät muutokset ja eräitä muita tarkistuksia.

Liikeomaisuuteen kuuluvan kiinteistön oman käytön verotusta koskeva sääntely kumottaisiin. Liikeomaisuuteen kuuluvan osittain liiketoiminnan ja osittain muussa kuin liiketoiminnan käytössä olevan kiinteistön muuhun kuin liiketoiminnan käytön osuuteen liittyvät kustannukset olisivat lain yleisten sääntöjen mukaan vähennyskeltottomia. Käytön osuudessa tapahtuviin muutoksiin sovellettaisiin kiinteistöinvestointia koskevaa vähennysten tarkistamista.

Liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen osalta vähennysoikeutta koskevaa sääntelyä ei ole tarpeen muuttaa, koska muun kuin liiketoiminnan käytön osuudesta ei nykyjärjestelmässä voi tehdä vähennystä.

Sähkön ja kaasun erityisjärjestelmän soveltamisala laajennettaisiin lämpö- ja jäähditysverkon kautta toimitettavaan lämpö- ja jäähditysenergiaan. Erityisjärjestelmää koskevien säännösten sanamuotoa tarkistettaisiin sil-

tä osin kuin se olisi tarpeellista. Siirtoverkkoon kuuluvien kaasuputkien osalta arvonlisäverolain sanamuotoa ei olisi tarpeen tarkistaa, koska ilmaus ”maakaasuverkko” kattaa myös siirtoverkon. Lisäksi kaasusäiliöaluksesta maakaasuverkkoon tai tuotantovaiheen kaasuputkistoon syötettävän kaasun maahantuonti vapautettaisiin verosta.

EU:n toimielimiä koskevaa verovapaus-säännöstä täsmennettäisiin teknisen direktiivin mukaisesti. Teknisestä direktiivistä aiheutuvien muutosten yhteydessä selkeytettäisiin ja yhdenmukaistettaisiin kansainvälisiä järjestöjä koskeviin verovapautuksiin sovellettavaa menettelyä. Suomessa sijaitseville muille kansainvälisille järjestöille kuin Euroopan unionille palautettavasta verosta otettaisiin lainsäädännön läpinäkyvyyden parantamiseksi säännös arvonlisäverolakiin. Näihin järjestöihin on käytännössä sovellettu yhdenmukaista menettelyä, jota koskevat säännökset otettaisiin lakiin. Erioikeus- ja vapauspöytäkirjaan perustuvan verovapauden osalta palautusten hakemusmenettely muutettaisiin neljänneskalenterivuositaiseksi, jotta hakemusten käsittely Verohallinnossa helpottuisi ja menettely olisi yhdenmukainen muihin kansainvälisiin järjestöihin ja diplomaattisiin hankintoihin sovellettavan menettelyn kanssa.

2 Maahantuonnin verovapauden edellytyksiä koskeva direktiivi

2.1 Nykytila

2.1.1 Euroopan unionin lainsäädäntö

Arvonlisäverodirektiivin 143 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan jäsenvaltion on vapautettava verosta kolmannelta alueelta tai kolmannelta maasta lähetettyjen tai kuljetettujen tavaroiden maahantuonti muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltioon, jos näiden tavaroiden luovutus on 201 artiklan perusteella veronmaksuvelvolliseksi määrätyn tai hyväksytyyn maahantuojan suorittamana 138 artiklan mukaisesti vapautettu verosta. Artikla tarkoittaa tilannetta, jossa maahantuontia seuraa maahantuotujen tavaroiden yhteisömyynti eli myynti tai

siirto toisessa jäsenvaltiossa olevalle verovelvolliselle.

Säännöksen soveltaminen käytäntöön ja vapautuksen soveltamiseksi asetettiin jäsenvaltioiden tehtäväksi, mikä oli johtanut tiettyihin eroihin niiden välillä. Arvonlisäveropetosten tutkinnan yhteydessä muissa jäsenvaltioissa on havaittu, että verovapautta on käytetty yhä enenevässä määrin väärin järjestelmällisissä arvonlisäveropetoksissa.

Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 25 päivänä kesäkuuta 2009 neuvoston direktiivin 2009/69/EY arvonlisäverodirektiivin muuttamisesta maahantuontiin liittyvän veronkierron osalta. Tällä direktiivin muutoksella täsmennettiin arvonlisäverodirektiivin 143 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisen arvonlisäverosta vapautetun maahantuonnin vähimmäisehtoja, jotta vapautusta sovellettaisiin asianmukaisesti ja yhdenmukaisesti jäsenvaltioissa.

Direktiivimuutoksen jälkeen 143 artiklan 2 kohdan mukaan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan tapauksiin, joissa tavaroiden maahantuontia seuraa 138 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan nojalla verosta vapautettu tavaroiden luovutus ainoastaan, jos maahantuojalla on tuontihetkellä toimittanut tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ainakin seuraavat tiedot:

a) maahantuojalle tuontijäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste tai arvonlisäveron maksamisesta vastaavalle maahantuojan veroedustajalle tuontijäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste;

b) asiakkaan, jolle tavarat luovutetaan 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti, toisessa jäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste tai maahantuojan oma, tavarain lähteyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa myönnetty arvonlisäverotunniste, jos tavarat siirretään 138 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti;

c) näyttö siitä, että maahantuodut tavarat on tarkoitettu kuljettaa tai lähettää tuontijäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että c alakohdassa tarkoitettu näyttö on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille ainoastaan pyydettyä.

2.1.2 Suomen lainsäädäntö

Voimassa olevan arvonlisäverolain 94 b §:n mukaan verotonta on tavarain maahantuonti, jos tavarain tuontikuljetus päättyy toisessa jäsenvaltiossa ja jos tavara on yhteisömyyntinä veroton ja maahantuojana on elinkeinonharjoittaja.

Tällaisen maahantuonnin verottomuuden osoitukseksi Tullin ohjeistus edellyttää maahantuojan arvonlisäverotunnistetta tuontijäsenvaltiossa, yhteisöhankinnan tekevän arvonlisäverotunnistetta toisessa jäsenvaltiossa sekä näyttöä siitä, että tuontikuljetus päättyy toisessa jäsenvaltiossa.

2.2 Ehdotetut muutokset

Arvonlisäverolain 94 b §:n sanamuotoa ehdotetaan muutettavaksi arvonlisäverodirektiivin edellyttämällä tavalla vastaamaan direktiivin 143 artiklan 2 kohdassa asetettuja maahantuonnin verovapauden ehtoja.

Kun maahantuontia seuraa arvonlisäverolain 72 b §:n 1 tai 6 momentissa tarkoitettu yhteisömyynti, maahantuonnin verottomuuden edellytyksenä olisi, että maahantuojalla on maahantuontihetkellä ilmoittanut hänelle tuontijäsenvaltiossa myönnetyn arvonlisäverotunnisteen, ostajan arvonlisäverotunnisteen toisessa jäsenvaltiossa tai tavarain siirtotilanteissa maahantuojan oman arvonlisäverotunnisteen kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa sekä esittänyt näytön siitä, että maahantuodut tavarat on tarkoitettu kuljettaa tai lähettää tuontijäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon. Käytännön syistä tulliviranomainen voisi olla vaatimatta näyttöä toiseen jäsenvaltioon lähettämistarkoituksesta kaikissa tilanteissa tuontihetkellä, mutta näytön olisi kuitenkin oltava maahantuojan kirjanpidossa.

Säännöksessä edellytettävät tiedot eivät poikkeaisi niistä tiedoista, joita maahantuonnin vapauttaminen arvonlisäverosta jo nyt käytännössä edellyttää Tullin ohjeistuksen perusteella.

3 Muut muutokset

Arvonlisäverolakiin ehdotetaan tehtäväksi eräitä teknisluonteisia tarkistuksia. Lain 6 §:n 4 momentissa ja 79 §:n 2 momentissa olevat

viittaukset pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskuntaan poistettaisiin vanhentuneina ja 7 §:n 1 momentissa oleva luettelo valtion laitoksista saatettaisiin ajan tasalle. Lain 85 a §:n 1 momentin 6 kohdan viittaukset lääkelaisissa tarkoitettuja valmisteita koskeviin säännöksiin ajantasaistettaisiin. Lisäksi lakiin tehtäisiin eräitä selvennyksiä ja viittaus-tarkistuksia.

4 Esityksen vaikutukset

Ehdotetuilla muutoksilla ei arvioida olevan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia.

Liikeomaisuuteen kuuluvan kiinteistön oman käytön verotussäännös ei ole tullut käytännössä sovellettavaksi.

Suomen ja muiden valtioiden välillä ei tällä hetkellä tapahdu lämpö- ja jäähdytysenergian

kauppaa lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta. Suomeen ei tällä hetkellä myöskään maahantuoda kaasusäiliöaluksesta verkkoon syötettävää kaasua.

Maahantuonnin verovapautta koskevalla esityksellä ei arvioida olevan olennaisia vaikutuksia verovelvollisille eikä Tulli- tai Verohallinnolle, koska jo nyt maahantuonnin arvonlisäverovapauteen sovelletaan samoja edellytyksiä.

5 Asian valmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainministeriössä ja siitä on kuultu keskeisiä elinkeinoelämän etujärjestöjä, vero- ja kirjanpitoasiantuntijoiden järjestöjä, Ahvenanmaan maakuntahallitusta, Tullihallitusta, Verohallintoa sekä ulkoasiainministeriötä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Arvonlisäverolaki

6 §. Pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetulla lailla (829/2009) on kumottu pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnasta annettu laki (1269/1996). Pääkaupunkiseudun kuntien joukkoliikenteen hoitaa nykyisin kuntayhtymä. Arvonlisäverolain 8 §:n mukaan kuntayhtymään sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään kunnasta. Edellä mainituista syistä arvonlisäverolain 6 §:n 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksessä oleva viittaus pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskuntaan poistettaisiin tarpeettomana.

7 §. Pykälän 1 momentissa oleva erillisinä verovelvollisina verotettavien valtion laitosten luettelo ajantasaistettaisiin.

Valtion hankintakeskus on muutettu osakeyhtiöksi valtion hankintakeskuksen muuttamisesta osakeyhtiöksi annetulla lailla (1508/1994). Valtion pukutehdas on yhtiöitetty valtion pukutehtaan yhtiöittämisestä annetulla lailla (1525/1994). Lisäksi Valtion viljavarasto on muutettu osakeyhtiöksi Valtion viljavaraston liiketoiminnoista muodostet-

tavasta osakeyhtiöstä annetulla lailla (970/1994).

Edellä mainituista syistä pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksissä olevat viittaukset valtion hankintakeskukseen, valtion pukutehtaseen ja Valtion viljavarastoon poistettaisiin vanhentuneina.

16 §. Pykälän 2 momentissa säädetään 33 a §:ssä tarkoitetun oman käytön veron suorittamisvelvollisuuden syntymisajankohdasta. Momentti kumottaisiin, koska 33 a § kumottaisiin.

17 §. Pykälään sisältyvää tavaran määritelmää tarkistettaisiin siten, että ”lämpö” ja ”kylmyys” muutettaisiin ”lämpö- ja jäähdytysenergiaksi”. Muutos vastaisi teknisen direktiivin 1 artiklan 3 kohtaa, jossa muutetaan arvonlisäverodirektiivin 15 artiklan 1 kohta.

23 §. Pykälässä oleva viittaus 33 a §:ään kumottaisiin.

26 c §. Pykälän 3 momentin 1 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksissä oleva vanhentunut viittaus 70 §:n 1 momentin 6 ja 7 kohtaan tarkistettaisiin koskemaan 70 §:n 1 momentin 6—8 kohtaa.

Pykälän 3 momentin 3 kohta muutettaisiin sanamuodoltaan vastaamaan uutta 129 b §:ää.

26 e §. Pykälään sisältyy valmisteveron alaisen tavaroiden määritelmä. Teknisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa arvonlisäverodirektiivin 2 artiklan 3 kohtaan sisältyvän valmisteveronalaisten tuotteiden määritelmän sanamuotoa tarkistettiin muun muassa siten, että sähköä ei enää nimenomaisesti suljeta määritelmän ulkopuolelle. Poissuljenta on tarpeeton, koska sähkö ei ole yhteisön valmisteveroa koskevissa säännöksissä tarkoitettu energiatuote. Sähköön sovelletaan siten edelleen sähkön ja kaasun erityisjärjestelmää eikä valmisteveron alaisia tuotteita koskevia direktiivin säännöksiä.

Arvonlisäverodirektiivissä valmisteveron alaisilla tuotteilla tarkoitetaan muutosten jälkeen muun muassa energiatuotteita sellaisina kuin ne on määritelty voimassa olevissa yhteisön säädöksissä, muttei kaasua, joka luovutetaan yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta.

Valmisteveron alaisen tavaran määritelmää tarkistettaisiin arvonlisäverodirektiivin mukaiseksi siten, että siihen sisältyisivät sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 2 §:n 2 kohdan a ja c alakohdissa energiatuotteiksi määriteltyt tuotteet. Mainitut tuotteet ovat valmisteveroa koskevien direktiivien mukaan valmisteveron alaisia energiatuotteita. Edellä mainitun valmisteverolain 2 §:n 2 kohdan a alakohdan mukaan energiatuotteena pidetään kivihiiltä (tullitariffin nimike 2701), ruskohiiltä (tullitariffin nimike 2702) sekä näistä tai turpeesta saatua koksia (tullitariffin nimike 2704). Voimassa olevaa energiatuotteen määritelmää on tarkoitus muuttaa yhteisön säännösten mukaiseksi siten, että se sisältäisi myös nesteytetyn maakaasun (tullitariffin nimike 2711 11). Tästä säädettäisiin edellä mainitun valmisteverolain 2 §:n 2 kohdan c alakohdassa. Koska kyseinen alakohta sisältää myös kaasumaisen maakaasun (tullitariffin nimike 2711 21), yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu olisi tarpeen sulkea arvonlisäverolain valmisteveron alaisen tavaran määritelmän ulkopuolelle.

29 §. Pykälän 1 momentin 10 kohta, jossa viitataan 33 a §:ään, kumottaisiin.

33 a §. Pykälässä säädetään uudisrakentamisen tai perusparantamisen kohteena olleen liikeomaisuuteen kuuluvan kiinteistön käytön verottamisesta silloin, kun kiinteistöä käytetään muuhun kuin liiketoiminnan tarkoitukseen. Säännös kumottaisiin.

63 a—72 b §. Pykälissä säädetään sähköön ja kaasuun sovellettavasta erityisjärjestelmästä. Säännöksiä muutettaisiin siten, että erityisjärjestelmä koskisi myös lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavaa lämpö- ja jäähdytysenergiaa. Lisäksi tehtäisiin teknisen direktiivin mukaiset sanamuodon tarkistukset ja muutettaisiin 63 d §:n edellä oleva otsikko. Säännökset vastaisivat teknisen direktiivin 1 artiklan 5 ja 6 kohtaa, jolla muutetaan arvonlisäverodirektiivin 38 ja 39 artiklaa sekä 59 artiklan ensimmäisen alakohdan h alakohdtaa.

72 d §. Pykälän 2 momentissa säädetään tavaroiden ja palveluiden verottomasta myynnistä toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville kansainvälisille järjestöille. Momentti muutettaisiin sanamuodoltaan vastaamaan uutta 129 b §:ää ja siirrettäisiin 3 momentiksi.

Pykälän 3 momentissa säädetään tavaroiden ja palveluiden verottomasta myynnistä toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville Euroopan yhteisöjen toimielimelle ja henkilökunnalle. Momenttiin tehtäisiin vastaavat teknisestä direktiivistä ja Lissabonin sopimuksesta aiheutuvat tarkistukset kuin jäljempänä mainittuun 129 §:n 1 momentin säännökseen. Verottomuus myönnettäisiin edelleen vastaavin edellytyksin kuin se myönnetään sijaintivaltiossa. Momentti siirrettäisiin 2 momentiksi.

72 j §. Valmisteverotuslaki (1469/1994) on kumottu valmisteverotuslailla (182/2010), joka on tullut voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2010. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksessä oleva viittaus kumotun valmisteverotuslain 7 §:n 2 kohdan verottoman varaston määritelmään tarkistettaisiin koskemaan voimassa olevan valmisteverotuslain vastaavaa 6 §:n 5 kohdan määritelmää. Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

76 a §. Pykälässä säädetään 33 a §:ssä tarkoitettuna oman käytön veron perusteesta. Säännös kumottaisiin.

77 §. Pykälässä oleva viittaus 76 a §:ään kumottaisiin.

79 §. Pääkaupunkiseudun kuntien jätehuoltoa ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta annetun lain (829/2009) mukaan pääkaupunkiseudun kuntien jätehuollosta vastaa ja joukkoliikenteen hoitaa nykyisin kuntayhtymä. Arvonlisäverolain 8 §:n mukaan kuntayhtymään sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään kunnasta. Edellä mainituista syistä pykälän 2 momentissa oleva viittaus pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskuntaan poistettaisiin tarpeettomana.

85 a §. Pykälän 1 momentin 6 kohdan mukaan alennettua 9 prosentin verokantaa sovelletaan lainkohdassa tarkoitettuihin lääkkeisiin, jotka on määritelty tarkemmin lääkelaisissa (395/1987), sekä eräisiin sairausvakuutuslain (364/1963) mukaan korvaukseen oikeuttaviin tuotteisiin.

Lääkelakiin on tehty arvonlisäverolain säännöksen voimaan tulon jälkeen useita muutoksia, mistä johtuen arvonlisäverolaisissa olevat viittaukset lääkelain säännöksiin ovat vanhentuneet. Lisäksi sairausvakuutuslaki (1224/2004) on korvannut sairausvakuutuslain (364/1963).

Pykälän 1 momentin 6 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksessä olevia vanhentuneita viittauksia lääkelain 21 §:n 2 momentissa ja 21 a §:ssä tarkoitettuihin rohdosvalmisteisiin sekä homeopaattisiin ja antroposofisiin valmisteisiin tarkistettaisiin. Ehdotetussa säännöksessä viitattaisiin kasvirohdosvalmisteita koskevaan lääkelain 22 §:ään ja homeopaattisia valmisteita koskevaan 22 a §:ään. Lääkelainsäädännössä ei enää erikseen mainita antroposofisia valmisteita, vaan nämä rekisteröidään homeopaattisina valmisteina.

Alennettua verokantaa sovellettaisiin nykyiseen tapaan lääkelaisissa tarkoitettuun rekisteröityyn rohdosvalmisteeseen ja homeopaattiseen valmisteeseen, joita mainituissa lainkohdissa tarkoitettuun rekisteröintiin liitetyn ehdon mukaan saadaan myydä ainoastaan lääkelaisissa tarkoitettua apteekkiliikkeestä. Uusi termi apteekkiliike vastaisi lääkelain muuttamisesta annettuun hallituksen esitykseen (HE 94/2010 vp) sisältyvää määritelmää. Viittaus lääkelain säännöksissä tarkoitettuun lupaan poistettaisiin vanhentuneena.

Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

94 §. Pykälän 1 momentin 2 kohdassa säädetään sähkön ja maakaasuverkon kautta toimitettavan kaasun maahantuonnin verottomuudesta. Kohtaa muutettaisiin siten, että maahantuonnin verottomuus koskisi myös kaasusäiliöaluksesta maakaasuverkkoon tai tuotantovaiheen kaasuputkistoon syötettyä kaasua sekä verkon kautta toimitettavaa lämpö- ja jäähdytysenergiaa. Verottomuus ei siten käytännössä koskisi muille kuin verovelvollisille elinkeinonharjoittajille myytyä kaasua. Lisäksi tehtäisiin teknisen direktiivin mukaiset sanamuodon tarkistukset. Muutokset vastaisivat teknisen direktiivin 1 artiklan 10 kohtaa, jolla muutettiin arvonlisäverodirektiivin 143 artiklan 1 alakohtaa.

Pykälän 1 momentin 22 kohdassa säädetään Euroopan yhteisöjen toimielimen käyttöön hankitun tavaran maahantuonnin verottomuudesta. Kohtaan tehtäisiin vastaavat tarkistukset kuin lain 129 §:ään. Verottomuus koskisi edelleen vain viralliseen käyttöön hankittuja tavaroita. Muutokset vastaisivat teknisen direktiivin 1 artiklan 10 kohtaa, jolla lisättiin arvonlisäverodirektiivin 143 artiklaan uusi fa) alakohta.

Pykälän 1 momentin uudessa 23 kohdassa säädettäisiin 129 b §:ssä tarkoitettun kansainvälisen järjestön tai sen henkilökunnan maahantuoman tavaran maahantuonnin verottomuudesta, jolloin nykyinen 23 kohta siirtyisi uudeksi 24 kohdaksi. Verottomuuden edellytyksenä olisi, että siitä on sovittu järjestön perustamis- tai isäntämaasopimuksessa.

94 a §. Pykälän mukaan verotonta on tietovälineen ja sille tallennetun atkerikoisohjelman maahantuonti, kun maahantuojana on elinkeinonharjoittaja.

Tuotaessa maahan ulkomailta ostettu atkerikoisohjelma tietovälineelle tallennettuna tapahtuu sekä tavaran maahantuonti (tietoväline) että palvelun myynti (atkerohjelma). Kun maahantuojana on elinkeinonharjoittaja, tietovälinettä pidetään atkerikoisohjelman lisävarusteena ja kokonaisuus verotetaan palvelun myyntinä arvonlisäverolain 65 §:n mukaisesti. Tietovälinettä ei veroteta maahantuonnissa yhteydessä, jotta välttyään kahdenkertaiselta verotukselta.

Palvelujen myyntimaata koskevia säännöksiä muutettiin vuoden 2010 alusta. Uuden 64 §:n 2 kohdan mukaan palvelujen myyntimaata koskevia säännöksiä sovellettaessa arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkittyä oikeushenkilöä pidetään elinkeinonharjoittajana. Edellä mainitun mukaisesti myös tällaisen oikeushenkilön ostaman ja maahan tuoman tietovälineen ja sille tallennetun atk-erikoisohjelman kokonaisuus verotetaan palvelun myyntinä. Arvonlisäverolain 94 a §:n nykyistä sanamuotoa esitetään tarkistettavaksi siten, että se selvästi kattaa myös arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkityn oikeushenkilön suorittaman tietovälineen ja sille tallennetun atk-erikoisohjelman maahan tuonnin.

94 b §. Pykälässä säädetään maahantuonnin verottomuudesta tilanteessa, jossa maahantuontia seuraa maahantuotujen tavaroiden yhteisömyynti. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jossa täsmennetään maahantuonnin verovapauden ehtoja. Säännös vastaisi arvonlisäverodirektiivin 143 artiklan 2 kohtaa.

114 §. Arvonlisäverolain 114 §:n 4 momentissa olevaa viittausta autoverolain (1482/1994) 24 §:n mukaisiin tilapäiseen käyttöön tarkoitettuihin istuimiin tarkistettaisiin sen johdosta, että autoverolain 24 § on kumottu autoverolain muuttamisesta annetulla lailla (5/2009). Säännöksen tosiasiallinen soveltamisala säilyisi ennallaan.

129 §. Pykälän 1 momentissa säädetään Euroopan yhteisöjen Suomessa toimivalle toimielimelle sen viralliseen käyttöön ostettujen tavaroiden ja palveluiden hankintaan sisältyvän veron palauttamisesta. Säännöksen sanamuotoa tarkistettaisiin arvonlisäverodirektiivin mukaisesti ja sen rakennetta selkeytettäisiin.

Arvonlisäverodirektiiviin 151 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan teknisellä direktiivillä lisätyn a alakohtaan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta tavaroiden tai palvelujen suoritukset Euroopan yhteisölle, Euroopan atomienergiayhteisölle, Euroopan keskuspankille tai Euroopan investointipankille taikka sellaisille yhteisöjen perustamille elimille, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkir-

jaa, mainitun pöytäkirjan ja sen täytäntöönpanosta tehtyjen sopimusten tai kotipaikkasopimusten rajoituksin ja edellytyksin sekä sikäli kuin siitä ei aiheudu kilpailun vääristymistä. Teknisellä direktiivillä ei tehty erioikeus- ja vapautuspöytäkirjaan ja sen soveltamissääntöihin tai isäntämaasopimukseen perustuviin verovapautuksiin sisällöllisiä muutoksia. Kohdan toisen alakohtan mukaan ensimmäisessä alakohtassa säädettyjä vapautuksia sovelletaan sijaintijäsenvaltion vahvistamin rajoituksin yhdenmukaisten verosäännösten säätämiseen asti. Artiklan 2 kohdassa säädetään, että sellaisten tavaroiden luovutusten, joita ei lähetetä tai kuljeteta luovutusjäsenvaltion ulkopuolelle, sekä palvelujen suoritusten osalta vapautus voidaan myöntää arvonlisäveron palautusmenettelyä noudattaen. Eri oikeus- ja vapautuspöytäkirjaa on muutettu Lissabonin sopimukseen liitetyllä pöytäkirjalla N:o 1 (Euvl C 306/165, 17.12.2007).

Pykälän 1 momentissa viitattaisiin voimassa olevan erioikeus- ja vapautuspöytäkirjan mukaisesti nykyisen Euroopan yhteisöjen sijasta Euroopan unioniin. Yhteisöjen toimielimen sijasta viitattaisiin Euroopan unionin tai Euroopan atomienergiayhteisön elimeen, johon sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapautuksista tehtyä pöytäkirjaa. Elimellä tarkoitettaisiin unionin ja atomienergiayhteisön varsinaisten toimielinten (muun muassa Euroopan keskuspankki) lisäksi neuvoo-antavia elimiä sekä muita elimiä, laitoksia, erillisvirastoja ja toimipaikkoja, jotka ovat edellä mainitun pöytäkirjan perusteella oikeutettuja palautukseen. Lainkohdasta soveltuisi myös Euroopan investointipankkiin. Myös Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 187 artiklassa tarkoitettua unionin tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevien toimintaohjelmien asianmukaisen täytäntöönpanon kannalta tarpeelliset yhteisyritykset ja muut järjestelmät voivat olla oikeutettuja palautukseen. Pykälä soveltuisi käytännössä nykyiseen tapaan Euroopan unionin komission edustustoon, Euroopan parlamentin tiedotustoimistoon, Euroopan investointipankin Helsingin toimistoon sekä Euroopan kemikaalivirastoon.

Pykälän 2 momenttiin otettaisiin voimassa olevan pykälän 1 ja 3 momenttiin sisältyvät

edellytykset palautukselle, jotka perustuvat erioikeus- ja vapauspöytäkirjaan sekä sen soveltamissääntöihin. Direktiivin mukaisesti säädettäisiin erioikeus- ja vapauspöytäkirjan sekä sen soveltamissääntöjen tai isäntämaasopimusten mukaisten edellytysten ja rajoitusten noudattamisesta. Direktiivistä poiketen momentissa ei säädettäisi nimenomaisesti kilpailun vääristymistä koskevasta edellytyksestä, koska tämä sisältyy erioikeus- ja vapauspöytäkirjaan. Palautuksen edellytykset olisivat samat kuin nykyisin.

Pykälän 3 momentin mukaan palautukseen sovellettaisiin nykyiseen tapaan hakemusmenettelyä. Hakemus tehtäisiin Verohallinnolle. Vero palautettaisiin neljänneskalenterivuositain nykyisen kalenterivuositaisen palautuksen sijasta.

Pykälän nykyisessä 2 momentissa säädetään Euroopan yhteisöjen ja Suomessa sijaitsevan julkisen tai yksityisen yhteisön välillä tehdyn tilaustutkimusta koskevan sopimuksen tai yhteistyösopimuksen perusteella Suomessa ostettujen tavaroiden ja palvelujen tai maahantuotujen tavaroiden hankintaan sisältyvän veron palauttamisesta Euroopan yhteisölle. Veron palauttaminen perustuu erioikeus- ja vapauspöytäkirjan soveltamissääntöihin, mutta koskee eri tilanteita kuin 1 momentissa tarkoitettu palautus. Säännös siirretäisiin sisällöltään muuttamattomana uudeksi 129 a §:ksi.

129 a §. Uuden pykälän 1—3 momentteihin sisältyisi nykyistä 129 §:n 2 momenttia vastaavat säännökset, joihin tehtäisiin Lissabonin sopimuksesta aiheutuvat tarkistukset. Vero palautettaisiin neljänneskalenterivuositain nykyisen kalenterivuositaisen palautuksen sijasta. Hakemusmenettelyn osalta säännöstä tarkennettaisiin siten, että palautusta olisi haettava Verohallinnolta.

129 b §. Pykälässä säädettäisiin selkeyden vuoksi Suomessa sijaitsevan muun kansainvälisen järjestön kuin Euroopan unionin oikeudesta saada palautuksena Suomesta ostettujen tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero. Teknisellä direktiivillä ei muutettu sisällöllisesti kansainvälisiä järjestöjä koskevaa verovapautta vaan ainoastaan täsmennettiin sen suhdetta erioikeus- ja vapauspöytäkirjaan perustuvaan verovapauteen. Säännös vastaisi arvonlisäverodirektiivin

151 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa.

Suomessa sijaitsevia kansainvälisiä järjestöjä ovat Taloudellisen kehitystutkimuksen kansainvälinen instituutti, Itämeren alueen merellisen ympäristön suojelukomissio, Kansainvälinen siirtolaisuusjärjestö, Euroopan metsäinstituutti ja Pohjoismaiden Investointipankki.

Pykälän 1 ja 2 momentissa säädettäisiin veron palauttamisesta Suomen viranomaisen tunnustamille edellä mainituille järjestöille ja niiden henkilökunnalle perustamis- tai isäntämaasopimuksessa sovituin rajoituksin ja edellytyksin. Yleisimmin palautus koskee vain viralliseen käyttöön hankittuja tavaroita ja palveluita eikä henkilökunnalla ole pääsääntöisesti oikeutta palautukseen. Sopimuksissa järjestöjen johto on kuitenkin voitu rinnastaa ulkovaltojen diplomaattisiin edustajiin palautusoikeuden osalta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin myös pienimmästä palautettavan veron määrästä. Järjestöjen perustamis- ja isäntämaasopimukseen sisältyy säännönmukaisesti määräys, että verovapaus koskee vain arvoltaan merkittäviä hankintoja. Säädettävää 170 euron euromääräistä rajaa on sovellettu käytännössä yhdenmukaisesti perustamis- ja isäntämaasopimusten perusteella kansainvälisiin järjestöihin. Raja olisi yhdenmukainen diplomaattisiin hankintoihin sovellettavan rajan kanssa.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin palautukseen sovellettavasta menettelystä. Pykälän 3 momentin mukaan hakemus tehtäisiin ulkoasiainministeriölle, joka muun muassa vahvistaisi, onko kysymyksessä verovapautukseen oikeutettu kansainvälinen järjestö ja täyttyvätkö perustamis- ja isäntämaasopimuksen käyttötarkoitusta koskevat edellytykset. Verohallinto tarkistaisi euromääräisen rajan ja muut palautuksen edellytykset sekä palauttaisi veron neljänneskalenterivuositain. Menettelyä on sovellettu käytännössä yhdenmukaisesti perustamis- ja isäntämaasopimusten perusteella kansainvälisiin järjestöihin.

130 §. Pykälän 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksessä oleva vanhentunut viittaus lain 6 §:n 2 momenttiin tarkistettaisiin koskemaan lain 6 §:n 3 momenttia.

146 b §. Säännöksessä oleva viittaus kumottuun valmisteverotuslakiin tarkistettaisiin koskemaan voimassa olevaa valmisteverotuslakia.

1.2. Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön

6 a §. Pykälässä säädetään sähköön ja kaasuun sovellettavasta erityisjärjestelmästä. Säännöstä muutettaisiin siten, että erityisjärjestelmä koskisi myös lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavaa lämpö- ja jäähdytysenergiaa. Lisäksi tehtäisiin vastaavat sanamuodon tarkistukset kuin arvonlisäverolakiin.

2 Voimaantulo

Arvonlisäverodirektiivin muuttamista koskevien direktiivien mukaan niiden edellyttä-

mä lainsäädäntö on saatettava voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011. Tämän vuoksi ehdotetaan, että lait tulisivat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Lakeja sovellettaisiin tavaroihin ja palveluihin, joiden osalta veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt lain voimaantultua.

3 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valmisteveron alaisen tavaran määritelmän osalta hallituksen esitykseen energiaverotusta koskevan lainsäädännön muuttamisesta, HE 147/2010 vp.

Muutettavaksi ehdotetun arvonlisäverolain 85 a §:n 1 momentin 6 kohdan osalta esitys liittyy lääkelain muuttamisesta annettuun hallituksen esitykseen, HE 94/2010 vp.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan arvonlisäverolain (1501/1993) 16 §:n 2 momentti, 29 §:n 1 momentin 10 kohta sekä 33 a ja 76 a §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1061/2007,

muutetaan 6 §:n 4 momentti, 7 §:n 1 momentti, 17 §:n suomenkielinen sanamuoto, 23 §, 26 c §:n 3 momentin 1 ja 3 kohta, 26 e §, 29 §:n 1 momentin 9 kohta, 63 a §:n 5 momentin 4 kohta, 63 b §:n 7 momentin 4 kohta, 63 d § ja sen edellä oleva väliotsikko, 69 h §:n 2 momentin 10 kohta, 70 §:n 3 momentti, 72 b §:n 5 momentti, 72 d §:n 2 ja 3 momentti, 72 j §:n 2 momentti, 77 §, 79 §:n 2 momentti, 85 a §:n 1 momentin 6 kohta, 94 §:n 1 momentin 2, 22 ja 23 kohta, 94 a §, 114 §:n 4 momentti, 129 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 130 §:n 4 momentti sekä 146 b §,

sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 4 momentti, 23 §, 29 §:n 1 momentin 9 kohta ja 77 § laissa 1061/2007, 26 c §:n 3 momentin 1 kohta laissa 763/1999, 26 c §:n 3 momentin 3 kohta, 72 d §:n 2 momentti ja 72 j §:n 2 momentti laissa 1767/1995, 26 e §, 79 §:n 2 momentti ja 94 a § laissa 1486/1994, 63 a §:n 5 momentin 4 kohta, 63 b §:n 7 momentin 4 kohta, 63 d § ja sen edellä oleva väliotsikko, 70 §:n 3 momentti, 72 b §:n 5 momentti ja 94 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 935/2004, 69 h §:n 2 momentin 10 kohta laissa 886/2009, 72 d §:n 3 momentti laissa 585/1997, 85 a §:n 1 momentin 6 kohta laissa 1265/1997, 94 §:n 1 momentin 22 ja 23 kohta laissa 737/2008, 114 §:n 4 momentti laissa 1234/2004, 129 § laissa 1767/1995 ja 915/2001 sekä sen edellä oleva väliotsikko laissa 1767/1995, 130 §:n 4 momentti laissa 529/2010 ja 146 b § laissa 542/1996, sekä

lisätään 94 §:n 1 momenttiin uusi 24 kohta, 94 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1486/1994, uusi 2 momentti, lakiin uusi 129 a ja 129 b § sekä 129 §:n edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

6 §

Kunta on verovelvollinen harjoittamastaan tai järjestämästään henkilökuljetustoiminnasta silloinkin, kun toiminta ei tapahdu liiketoiminnan muodossa.

7 §

Valtion liikelaitokset, Huoltovarmuuskeskus, Suomen Pankki ja Kansaneläkelaitos ovat harjoittamastaan 1 §:ssä tarkoitettua toiminnasta erikseen verovelvollisia.

17 §

Tavaralla tarkoitetaan aineellista esinettä sekä sähköä, kaasua, lämpö- ja jäähdytysenergiaa ja muuta niihin verrattavaa energiahyödykettä. Palvelulla tarkoitetaan kaik-

kea muuta, mitä voidaan myydä liiketoiminnan muodossa.

23 §

Eräiden kiinteistöön liittyvien palvelujen ottamisesta omaan käyttöön säädetään 31, 31 a, 32 ja 33 §:ssä.

26 c §

Yhteisöhankinnasta ei myöskään ole kyse, jos

1) tavarann myynnistä ei olisi 58 §:n taikka 70 §:n 1 momentin 6—8 kohdan nojalla suoritettava veroa, jos myynti tapahtuisi Suomessa;

3) hankkijana on kansainvälinen järjestö tai sen henkilökunta, joka olisi perustamis- tai

isäntämaasopimuksen mukaan oikeutettu hankintaan sisältyvän veron palautukseen, jos myynti tapahtuisi Suomessa.

26 e §

Valmisteveron alaisilla tavaroilla tarkoitetaan tässä laissa alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain (1471/1994) 3 §:ssä, tupakkaverosta annetun lain (1470/1994) 2 §:n 1 momentissa, nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/1994) 2 §:n 1 momentissa sekä sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 2 §:n 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja tavaroita, lukuun ottamatta yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavaa kaasua.

29 §

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, veroa suoritetaan:

9) yleisen tien tai rautatien kokonaishoito- palvelun luovuttamisesta valtiolle.

63 a §

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta:

4) sähkön, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun eikä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myyntiin.

63 b §

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta:

4) sähkön, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun eikä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myyntiin.

Sähkön ja verkon kautta toimitettavan kaasun tai lämpö- ja jäähdytysenergian myynti

63 d §

Sähkö, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Suomessa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka on täällä.

Sähkö, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne täällä. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Suomessa, jos ostajalla on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen tavarat Suomessa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

Tässä pykälässä verovelvollisella jälleenmyyjällä tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jonka pääasiallisena toimintana kaasun, sähkön sekä lämpö- ja jäähdytysenergian ostojen osalta on kyseisten tuotteiden jälleenmyynti ja jonka oma kulutus näiden tuotteiden osalta on hyvin vähäinen.

69 h §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja palveluja ovat:

10) pääsyn tarjoaminen yhteisön alueella sijaitsevaan maakaasuverkkoon tai siihen yhdistettyyn verkkoon, sähköverkkoon tai lämpö- ja jäähdytysverkkoon, niiden kautta tapahtuva sähkön, kaasun sekä lämpö- ja jääh-

dytysenergian siirto ja jakelu sekä muut näihin toimiin välittömästi liittyvät palvelut.

70 §

Edellä 1 momenttia ei sovelleta sähkön, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun eikä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myyntiin.

72 b §

Tavaran myyntiä ei pidetä yhteisömyyntinä, jos myyntiin on sovellettu 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä taikka jos kyse on sähkön, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun taikka lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myynnistä.

72 d §

Veroa ei suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle Euroopan unionin tai Euroopan atomienergiayhteisön elimelle, johon sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkirjaa, ja näiden henkilökunnalle vastaavin edellytyksin kuin verottomuus myönnetään sijaintivaltiossa.

Veroa ei suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville muille kuin 2 momentissa tarkoitetuille kansainvälisille järjestöille ja niiden henkilökunnalle niillä rajoituksilla ja edellytyksillä, jotka on sovittu järjestön perustamis- tai isäntämaasopimuksessa. Verottomuuden edellytyksenä on, että sijaintivaltio on tunnustanut järjestön kansainväliseksi järjestöksi.

72 j §

Valmisteveron alaisten tavaroiden katsotaan olevan verovarastointimenettelyssä silloin, kun ne ovat valmisteverotuslain

(182/2010) 6 §:n 5 kohdassa tarkoitettussa varastossa.

77 §

Edellä 74—76 §:ssä tarkoitettu veron peruste ei sisällä veron osuutta.

79 §

Kun tavaran tai palvelun myyjänä on kunta, suoraan hintoihin liittyvänä tukena ja avustuksena ei pidetä toiminnan harjoittamisesta tai järjestämisestä aiheutunutta kunnan kattamaa alijäämää.

85 a §

Seuraavien palvelujen myynnistä sekä seuraavien tavaroiden myynnistä, yhteisöhan- kinnasta, siirrosta varastointimenettelystä ja maahantuonnista suoritettava vero on 9 prosenttia veron perusteesta:

6) lääkelaisissa (395/1987) tarkoitettu lääke, lääkelain 22 ja 22 a §:ssä tarkoitettut valmisteet, joita mainituissa lainkohdissa tarkoitettuun rekisteröintiin liitetyn ehdon mukaan saadaan myydä ainoastaan apteekkiliik- keestä, sekä kliininen ravintovalmiste ja niitä vastaava tuote sekä perusvoide silloin, kun ne oikeuttavat korvaukseen sairausvakuutuslain (1224/2004) perusteella;

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

2) sähkö, maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu, kaasusäiliöaluksesta maakaasuverkkoon tai tuotantovaiheen kaasuputkistoon syötettävä kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia;

22) 129 §:ssä tarkoitettun Euroopan unionin tai Euroopan atomienergiayhteisön elimen viralliseen käyttöön tuomat tavarat niillä edellytyksillä ja rajoituksilla, jotka on sovittu 129 §:ssä tarkoitettussa pöytäkirjassa tai sopimuksessa, edellyttäen, että tavaran maa-

hantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyä arvonlisäveron osuudella olisi vähintään 80 euroa;

23) 129 b §:ssä tarkoitetun kansainvälisen järjestön ja sen henkilökunnan maahantuomat tavarat niillä edellytyksillä ja rajoituksilla, jotka on sovittu järjestön perustamistai isäntämaasopimuksessa, edellyttäen, että maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyä arvonlisäveron osuudella olisi vähintään 170 euroa;

24) tavarat, joiden kokonaisarvo on enintään 22 euroa, tupakkatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia ja hajuvesiä lukuun ottamatta.

94 a §

Verotonta on tietovälineen ja sille tallennetun atk-erikoisohjelman maahantuonti, kun maahantuojana on elinkeinonharjoittaja tai arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitty oikeushenkilö.

94 b §

Kun maahantuontia seuraa 72 b §:n 1 tai 6 momentissa tarkoitettu yhteisömyynti, maahantuonnin verottomuuden edellytyksenä on, että maahantuojana on tuontihetkellä:

1) ilmoittanut hänelle Suomessa myönnetyn arvonlisäverotunnisteen;

2) ilmoittanut ostajalle toisessa jäsenvaltiossa myönnetyn arvonlisäverotunnisteen tai tavaroita siirrettäessä maahantuojan oman arvonlisäverotunnisteen kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa; ja

3) pyydettyä esittänyt näytön siitä, että maahantuodut tavarat on tarkoitus lähettää tai kuljettaa toiseen jäsenvaltioon.

114 §

Kaksikäyttöautona pidetään N₁-luokkaan kuuluvaa ajoneuvoa, joka on varustettu kuljettajan istuimen ja tämän vieressä olevien istuinten lisäksi muilla istuimilla tai niiden kiinnitykseen tarkoitetuilla laitteilla, lukuun ottamatta ennen 1 päivää huhtikuuta 2009 voimassa olleen autoverolain (1482/1994) 24 §:n mukaisia tilapäiseen käyttöön tarkoitettuja istuimia tai ennen 30 päivää syyskuuta 1998 voimassa olleiden tieliikennesäännös-

ten mukaisesti pakettiautoon hyväksytyjä istuimia.

Euroopan unioni

129 §

Suomessa sijaitsevalle Euroopan unionin tai Euroopan atomienergiayhteisön elimelle, johon sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapautuksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkirjaa, palautetaan Suomesta ostettujen tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun palautuksen edellytyksenä on, että tavara tai palvelu on hankittu viralliseen käyttöön ja että sen verollinen ostohinta on vähintään 80 euroa. Palautukseen sovelletaan muutoinkin 1 momentissa tarkoitettua pöytäkirjassa ja sen täytäntöönpanosta tehdyssä sopimuksessa tai isäntämaasopimuksessa sovittuja rajoituksia ja edellytyksiä.

Vero palautetaan neljänneskalenterivuodelta Verohallinnolle tehdyn hakemuksen perusteella.

129 a §

Euroopan unionille palautetaan Euroopan unionin ja Suomessa sijaitsevan julkisen tai yksityisen yhteisön välillä tehdyn tilaustutkimusta koskevan sopimuksen tai yhteistyösopimuksen perusteella Suomesta ostettujen tavaroiden ja palvelujen sekä maahan tuotujen tavaroiden hankintaan sisältyvä vero.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vero palautetaan siltä osin kuin Euroopan unioni rahoittaa hankinnan ja ostajalla ei ole 10 luvun nojalla oikeutta vähentää hankintaan sisältyvää veroa tai saada sitä 122 tai 131 §:n nojalla palautuksena. Palautuksen edellytyksenä on, että tavaran tai palvelun verollinen ostohinta tai maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyä arvonlisäveron osuudella on vähintään 80 euroa.

Vero palautetaan neljänneskalenterivuodelta Verohallinnolle tehdyn hakemuksen perusteella.

Muu kansainvälinen järjestö

129 b §

Suomessa sijaitsevalle Suomen tunnustamalle muulle kansainväliselle järjestölle kuin 129 §:ssä tarkoitettulle ja tämän henkilökunnalle palautetaan Suomesta ostettujen tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero, jos tästä on sovittu perustamis- tai isäntämaasopimuksessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen palautuksen edellytyksenä on, että tavarain tai palvelun verollinen ostohinta on vähintään 170 euroa. Palautukseen sovelletaan muutoinkin järjestön perustamis- tai isäntämaasopimuksessa sovittuja rajoituksia ja edellytyksiä.

Hakemus tehdään neljänneskalenterivuodelta ulkoasiainministeriölle. Ulkoasiainministeriö vahvistaa, onko hakijalla perustamistai isäntämaasopimuksen, hakijan aseman sekä tavarain tai palvelun käyttötarkoituksen perusteella oikeus palautukseen. Verohallinto tarkistaa muut palautuksen edellytykset ja palauttaa veron.

130 §

Kunnan on ilmoitettava Verohallinnolle kalenterivuodelta 1 momentin nojalla palautuk-

sena saatavien verojen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu. Ilmoitettavasta määrästä saadaan vähentää 6 §:n 3 momentin nojalla kalenterivuodelta suoritettava vero.

146 b §

Jos 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden ostajana on henkilö, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankintaa, valmisteveron alaisten tavaroiden yhteisöhankinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määräämisestä, ennakkoratkaisusta, muutoksen hakemisesta, veron takaisinmaksusta sekä muutoinkin menettelyistä on voimassa, mitä valmisteverotuslaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan tavariin ja palveluihin, joiden osalta veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt lain tultua voimaan.

2.

Laki**Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 6 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain (1266/1996) 6 a §, sellaisena kuin se on laissa 936/2004, seuraavasti:

6 a §

Sähkö, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on maakunnassa kiinteä toi-

mipaikka, johon tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka on maakunnassa.

Sähkö, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon

kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne maakunnassa. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajalla on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen

tavarat Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

Tässä pykälässä verovelvollisella jälleenmyyjällä tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jonka pääasiallisena toimintana kaasun, sähkön sekä lämpö- ja jäähdytysenergian ostojen osalta on kyseisten tuotteiden jälleenmyynti ja jonka oma kulutus näiden tuotteiden osalta on hyvin vähäinen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan tavaroihin ja palveluihin, joiden osalta veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt lain tultua voimaan.

Helsingissä 1 päivänä lokakuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Tapani Tölli*

1.

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan arvonlisäverolain (1501/1993) 16 §:n 2 momentti, 29 §:n 1 momentin 10 kohta sekä 33 a ja 76 a §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1061/2007,

muutetaan 6 §:n 4 momentti, 7 §:n 1 momentti, 17 §:n suomenkielinen sanamuoto, 23 §, 26 c §:n 3 momentin 1 ja 3 kohta, 26 e §, 29 §:n 1 momentin 9 kohta, 63 a §:n 5 momentin 4 kohta, 63 b §:n 7 momentin 4 kohta, 63 d § ja sen edellä oleva väliotsikko, 69 h §:n 2 momentin 10 kohta, 70 §:n 3 momentti, 72 b §:n 5 momentti, 72 d §:n 2 ja 3 momentti, 72 j §:n 2 momentti, 77 §, 79 §:n 2 momentti, 85 a §:n 1 momentin 6 kohta, 94 §:n 1 momentin 2, 22 ja 23 kohta, 94 a §, 114 §:n 4 momentti, 129 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 130 §:n 4 momentti sekä 146 b §,

sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 4 momentti, 23 §, 29 §:n 1 momentin 9 kohta ja 77 § laissa 1061/2007, 26 c §:n 3 momentin 1 kohta laissa 763/1999, 26 c §:n 3 momentin 3 kohta, 72 d §:n 2 momentti ja 72 j §:n 2 momentti laissa 1767/1995, 26 e §, 79 §:n 2 momentti ja 94 a § laissa 1486/1994, 63 a §:n 5 momentin 4 kohta, 63 b §:n 7 momentin 4 kohta, 63 d § ja sen edellä oleva väliotsikko, 70 §:n 3 momentti, 72 b §:n 5 momentti ja 94 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 935/2004, 69 h §:n 2 momentin 10 kohta laissa 886/2009, 72 d §:n 3 momentti laissa 585/1997, 85 a §:n 1 momentin 6 kohta laissa 1265/1997, 94 §:n 1 momentin 22 ja 23 kohta laissa 737/2008, 114 §:n 4 momentti laissa 1234/2004, 129 § laissa 1767/1995 ja 915/2001 sekä sen edellä oleva väliotsikko laissa 1767/1995, 130 §:n 4 momentti laissa 529/2010 ja 146 b § laissa 542/1996, sekä

lisätään 94 §:n 1 momenttiin uusi 24 kohta, 94 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1486/1994, uusi 2 momentti, lakiin uusi 129 a ja 129 b § sekä 129 §:n edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

6 §

Kunta ja pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta ovat verovelvollisia harjoittamastaan tai järjestämästään henkilökuljetustoiminnasta silloinkin, kun toiminta ei tapahdu liiketoiminnan muodossa.

Kunta on verovelvollinen harjoittamastaan tai järjestämästään henkilökuljetustoiminnasta silloinkin, kun toiminta ei tapahdu liiketoiminnan muodossa.

7 §

7 §

Valtion liikelaitokset, *valtion hankintakeskus*, *valtion pukutehdas*, huoltovarmuuskeskus, *Valtion viljavarasto*, Suomen Pankki ja kansaneläkelaitos ovat harjoittamastaan 1 §:ssä tarkoitettua toiminnasta erikseen verovelvollisia.

Valtion liikelaitokset, *Huoltovarmuuskeskus*, Suomen Pankki ja Kansaneläkelaitos ovat harjoittamastaan 1 §:ssä tarkoitettua toiminnasta erikseen verovelvollisia.

16 §

Velvollisuus suorittaa vero 33 a §:ssä tarkoitettu palvelun ottamisesta omaan käyttöön syntyy sitä mukaa kuin kiinteistöä käytetään muuhun kuin liiketoiminnan tarkoitukseen.

17 §

Tavaralla tarkoitetaan aineellista esinettä sekä sähköä, kaasua, lämpöä, kylmyyttä ja muuta niihin verrattavaa energiahyödykettä. Palvelulla tarkoitetaan kaikkea muuta, mitä voidaan myydä liiketoiminnan muodossa.

23 §

Eräiden kiinteistöön liittyvien palvelujen ottamisesta omaan käyttöön säädetään 31, 31 a, 32, 33 ja 33 a §:ssä.

26 c §

Yhteisöhankinnasta ei myöskään ole kyse, jos

1) tavarann myynnistä ei olisi 58 §:n taikka 70 §:n 1 momentin 6 tai 7 kohdan nojalla suoritettava veroa, jos myynti tapahtuisi Suomessa;

3) hankkijana on kansainvälinen järjestö tai sen henkilökunnan jäsen, joka olisi perustamis- tai päämajasopimuksen mukaan oikeutettu hankintaan sisältyvän veron palautukseen, jos myynti tapahtuisi Suomessa.

26 e §

Valmisteveron alaisilla tavaroilla tarkoitetaan tässä laissa alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain (1471/94) 3 §:ssä, tupakkaverosta annetun lain (1470/94) 2 §:n 1 momentissa tai nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/94) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tavaroita.

16 §

(2 mom. kumotaan)

17 §

Tavaralla tarkoitetaan aineellista esinettä sekä sähköä, kaasua, lämpö- ja jäähdytysenergiaa ja muuta niihin verrattavaa energiahyödykettä. Palvelulla tarkoitetaan kaikkea muuta, mitä voidaan myydä liiketoiminnan muodossa.

23 §

Eräiden kiinteistöön liittyvien palvelujen ottamisesta omaan käyttöön säädetään 31, 31 a, 32 ja 33 §:ssä.

26 c §

Yhteisöhankinnasta ei myöskään ole kyse, jos

1) tavarann myynnistä ei olisi 58 §:n taikka 70 §:n 1 momentin 6—8 kohdan nojalla suoritettava veroa, jos myynti tapahtuisi Suomessa;

3) hankkijana on kansainvälinen järjestö tai sen henkilökunta, joka olisi perustamis- tai isäntämaasopimuksen mukaan oikeutettu hankintaan sisältyvän veron palautukseen, jos myynti tapahtuisi Suomessa.

26 e §

Valmisteveron alaisilla tavaroilla tarkoitetaan tässä laissa alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain (1471/1994) 3 §:ssä, tupakkaverosta annetun lain (1470/1994) 2 §:n 1 momentissa, nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/1994) 2 §:n 1 momentissa sekä sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain

(1260/1996) 2 §:n 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja tavaroita, lukuun ottamatta yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavaa kaasua.

29 §

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, veroa suoritetaan:

9) yleisen tien tai rautatien kokonaishoito-
palvelun luovuttamisesta valtiolle;

10) 33 a §:ssä tarkoitettusta kiinteistön käytöstä.

29 §

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, veroa suoritetaan:

9) yleisen tien tai rautatien kokonaishoito-
palvelun luovuttamisesta valtiolle.

(10 kohta kumotaan)

33 a §

Sen estämättä, mitä 24 §:ssä säädetään, palvelun ottamisella omaan käyttöön tarkoitetaan myös sitä, että elinkeinonharjoittaja käyttää liikeomaisuuteensa kuuluvaa 119 §:ssä tarkoitettua kiinteistöinvestoinnin kohteena ollutta kiinteistöä tarkistuskauden aikana muuhun kuin liiketoiminnan tarkoitukseen.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan vain, jos:

1) kiinteistöinvestointi on suoritettu kokonaan tai osittain vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen; taikka

2) kiinteistöinvestointi on suoritettu kokonaan muuhun kuin vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen ja 1 momentissa tarkoitettu elinkeinonharjoittaja on tehnyt kiinteistöstä 120 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tarkistuksen.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta kuntaan.

(33 a § kumotaan)

63 a §

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta:

4) sähkön ja maakaasuverkon kautta toimitettavan kaasun myyntiin.

63 a §

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta:

4) sähkön, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun eikä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myyntiin.

63 b §

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta:

4) sähkön ja maakaasuverkon kautta toimitettavan kaasun myyntiin.

63 b §

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta:

4) sähkön, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun eikä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myyntiin.

Sähkön ja maakaasuverkon kautta toimitettavan kaasun myynti

63 d §

Sähkö ja maakaasuverkon kautta toimitettava kaasu, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Suomessa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka on täällä.

Sähkö ja maakaasuverkon kautta toimitettava kaasu, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne täällä. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Suomessa, jos ostajalla on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen tavarat Suomessa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

Tässä säännöksessä verovelvollisella jälleenmyyjällä tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jonka pääasiallisena toimintana kaasun ja sähkön ostojen osalta on kyseisten tuotteiden

Sähkön ja verkon kautta toimitettavan kaasun tai lämpö- ja jäähdytysenergian myynti

63 d §

Sähkö, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Suomessa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka on täällä.

Sähkö, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Suomessa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne täällä. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Suomessa, jos ostajalla on täällä kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Suomessa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen tavarat Suomessa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

Tässä pykälässä verovelvollisella jälleenmyyjällä tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jonka pääasiallisena toimintana kaasun, sähkön sekä lämpö- ja jäähdytysenergian osto-

jälleenmyynti ja jonka oma kulutus näiden tuotteiden osalta on hyvin vähäinen.

jen osalta on kyseisten tuotteiden jälleenmyynti ja jonka oma kulutus näiden tuotteiden osalta on hyvin vähäinen.

69 h §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja palveluja ovat:

10) pääsyn tarjoaminen sähkö- tai maakaasuverkkoon, niissä tapahtuva sähkön ja kaasun siirto sekä muut näihin toimiin välittömästi liittyvät palvelut.

69 h §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja palveluja ovat:

10) pääsyn tarjoaminen yhteisön alueella sijaitsevaan maakaasuverkkoon tai siihen yhdistettyyn verkkoon, sähköverkkoon tai lämpö- ja jäähdytysverkkoon, niiden kautta tapahtuva sähkön, kaasun sekä lämpö- ja jäähdytysenergian siirto ja jakelu sekä muut näihin toimiin välittömästi liittyvät palvelut.

70 §

Pykälän 1 momenttia ei sovelleta sähkön tai maakaasuverkon kautta toimitettavan kaasun myyntiin.

70 §

Edellä 1 momenttia ei sovelleta sähkön, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun eikä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myyntiin.

72 b §

Tavarahan myyntiä ei pidetä yhteisömyyntinä, jos myyntiin on sovellettu 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä taikka jos kyse on sähkön tai maakaasuverkon kautta toimitettavan kaasun myynnistä.

72 b §

Tavarahan myyntiä ei pidetä yhteisömyyntinä, jos myyntiin on sovellettu 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä taikka jos kyse on sähkön, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon taikka siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettavan kaasun taikka lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian myynnistä.

72 d §

Veroa ei myöskään suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville kansainvälisille järjestöille ja niiden henkilökunnalle niillä edellytyksillä ja rajoituksilla, jotka on sovittu järjestön perustamis- tai päämajasopimuksessa. Verottomuuden edellytyksenä on, että sijaintivaltio on

72 d §

Veroa ei suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle Euroopan unionin tai Euroopan atomienergiayhteisön elimelle, johon sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkirjaa, ja näiden henkilökunnalle vastaavin

hyväksynyt järjestön kansainväliseksi järjestöksi.

Veroa ei suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle Euroopan yhteisöjen toimielimelle ja sen henkilökunnalle vastaavin edellytyksin kuin verottomuus myönnetään sijaintivaltiossa.

edellytyksin kuin verottomuus myönnetään sijaintivaltiossa.

Veroa ei suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville muille kuin 2 momentissa tarkoitetuille kansainvälisille järjestöille ja niiden henkilökunnalle niillä rajoituksilla ja edellytyksillä, jotka on sovittu järjestön perustamis- tai isäntämaasopimuksessa. Verottomuuden edellytyksenä on, että sijaintivaltio on tunnustanut järjestön kansainväliseksi järjestöksi.

72 j §

Valmisteveron alaisten tavaroiden katsotaan olevan verovarastointimenettelyssä silloin, kun ne ovat valmisteverotuslain 7 §:n 2 kohdassa tarkoitettussa varastossa.

72 j §

Valmisteveron alaisten tavaroiden katsotaan olevan verovarastointimenettelyssä silloin, kun ne ovat valmisteverotuslain (182/2010) 6 §:n 5 kohdassa tarkoitettussa varastossa.

76 a §

Otettaessa palvelu omaan käyttöön 33 a §:ssä tarkoitettulla tavalla veron peruste on se osuus kiinteistöinvestoinnin suorittamisesta aiheutuneista kustannuksista, joka vastaa ajan, jona kiinteistö on ollut käytössä muuhun kuin liiketoiminnan tarkoitukseen, ja 121 a §:ssä tarkoitettua tarkistuskautta suhdetta.

(76 a § kumotaan)

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kiinteistöinvestoinnin suorittamisesta aiheutuneina kustannuksina pidetään 121 d §:n 2 momentissa tarkoitettua hankintaan sisältyvän veron perusteena ollutta arvoa.

77 §

Edellä 74–76 ja 76 a §:ssä tarkoitettu veron peruste ei sisällä veron osuutta.

77 §

Edellä 74–76 §:ssä tarkoitettu veron peruste ei sisällä veron osuutta.

79 §

Kun tavaran tai palvelun myyjänä on kunta tai pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta, suoraan hintoihin liittyvänä tukena ja avus-

79 §

Kun tavaran tai palvelun myyjänä on kunta, suoraan hintoihin liittyvänä tukena ja avuksena ei pidetä toiminnan harjoittamisesta

tuksena ei pidetä toiminnan harjoittamisesta tai järjestämisestä aiheutunutta kunnan tai osakaskuntien kattamaa alijäämää.

tai järjestämisestä aiheutunutta kunnan kattamaa alijäämää.

85 a §

Seuraavien palvelujen myynnistä sekä seuraavien tavaroiden myynnistä, yhteisöhankinnasta, siirrosta varastointimenettelystä ja maahantuonnista suoritettava vero on 9 prosenttia veron perusteesta:

6) lääkelaisissa (395/1987) tarkoitettu lääke, lääkelain 21 §:n 2 momentissa ja 21 a §:ssä tarkoitettut valmisteet, joita mainituissa lainkohdissa tarkoitettuun lupaan tai rekisteröintiin liitetyn ehdon mukaan saadaan myydä ainoastaan apteekista, sekä kliininen ravintovalmiste ja niitä vastaava tuote sekä perusvoide silloin, kun ne oikeuttavat korvaukseen sairausvakuutuslain (364/1963) perusteella;

85 a §

Seuraavien palvelujen myynnistä sekä seuraavien tavaroiden myynnistä, yhteisöhankinnasta, siirrosta varastointimenettelystä ja maahantuonnista suoritettava vero on 9 prosenttia veron perusteesta:

6) lääkelaisissa (395/1987) tarkoitettu lääke, lääkelain 22 ja 22 a §:ssä tarkoitettut valmisteet, joita mainituissa lainkohdissa tarkoitettuun rekisteröintiin liitetyn ehdon mukaan saadaan myydä ainoastaan apteekkiliikkeestä, sekä kliininen ravintovalmiste ja niitä vastaava tuote sekä perusvoide silloin, kun ne oikeuttavat korvaukseen sairausvakuutuslain (1224/2004) perusteella;

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

2) sähkö ja maakaasuverkon kautta toimitettava kaasu;

22) 129 §:n 1 momentissa tarkoitettut Euroopan yhteisöjen viralliseen käyttöön hankitut tavarat, jos tavarahan maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyinä arvonlisäveron osuudella olisi vähintään 80 euroa;

23) tavarat, joiden kokonaisarvo on enintään 22 euroa, tupakkatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia ja hajuvesiä lukuun ottamatta.

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

2) sähkö, maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu, kaasusäiliöaluksesta maakaasuverkkoon tai tuotantovaiheen kaasuputkistoon syötettävä kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia;

22) 129 §:ssä tarkoitettujen Euroopan unionin tai Euroopan atomienergiayhteisön elimen viralliseen käyttöön tuomat tavarat niillä edellytyksillä ja rajoituksilla, jotka on sovittu 129 §:ssä tarkoitettussa pöytäkirjassa tai sopimuksessa, edellyttäen, että tavarahan maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyinä arvonlisäveron osuudella olisi vähintään 80 euroa;

23) 129 b §:ssä tarkoitettujen kansainvälisen järjestön ja sen henkilökunnan maahantuomat tavarat niillä edellytyksillä ja rajoituksilla, jotka on sovittu järjestön perustamis- tai isäntämaasopimuksessa, edellyttäen, että maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyinä arvonlisäveron osuudella olisi vähintään 170 euroa;

24) tavarat, joiden kokonaisarvo on enintään 22 euroa, tupakkatuotteita, alkoholia, alkoholijuomia ja hajuvesiä lukuun ottamatta.

94 a §

Verotonta on tietovälineen ja sille tallennetun atk-erikoisohjelman maahantuonti, kun maahantuojana on elinkeinonharjoittaja.

94 a §

Verotonta on tietovälineen ja sille tallennetun atk-erikoisohjelman maahantuonti, kun maahantuojana on elinkeinonharjoittaja *tai arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitty oikeushenkilö.*

94 b §

94 b §

Kun maahantuontia seuraa 72 b §:n 1 tai 6 momentissa tarkoitettu yhteisömyynti, maahantuonnin verottomuuden edellytyksenä on, että maahantuojana on tuontihetkellä:

1) ilmoittanut hänelle Suomessa myönnetyn arvonlisäverotunnisteen;

2) ilmoittanut ostajalle toisessa jäsenvaltiossa myönnetyn arvonlisäverotunnisteen tai tavaroita siirrettäessä maahantuojan oman arvonlisäverotunnisteen kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa; ja

3) pyydettyä esittänyt näytön siitä, että maahantuodut tavarat on tarkoitus lähettää tai kuljettaa toiseen jäsenvaltioon.

114 §

Kaksikäyttöautona pidetään N₁-luokkaan kuuluvaa ajoneuvoa, joka on varustettu kuljettajan istuimen ja tämän vieressä olevien istuinten lisäksi muilla istuimilla tai niiden kiinnitykseen tarkoitetuilla laitteilla, lukuun ottamatta autoverolain 24 §:n mukaisia tilapäiseen käyttöön tarkoitettuja istuimia tai ennen 30 päivää syyskuuta 1998 voimassa olleiden tieliikennesäännösten mukaisesti pakettiautoon hyväksytyjä istuimia.

114 §

Kaksikäyttöautona pidetään N₁-luokkaan kuuluvaa ajoneuvoa, joka on varustettu kuljettajan istuimen ja tämän vieressä olevien istuinten lisäksi muilla istuimilla tai niiden kiinnitykseen tarkoitetuilla laitteilla, lukuun ottamatta *ennen 1 päivää huhtikuuta 2009 voimassa olleen autoverolain (1482/1994) 24 §:n mukaisia tilapäiseen käyttöön tarkoitettuja istuimia tai ennen 30 päivää syyskuuta 1998 voimassa olleiden tieliikennesäännösten mukaisesti pakettiautoon hyväksytyjä istuimia.*

*Euroopan yhteisöjen toimielimet****Euroopan unioni***

129 §

Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevalle

129 §

Suomessa sijaitsevalle *Euroopan unionin*

toimielimelle palautetaan kalenterivuositain hakemuksesta Suomesta viralliseen käyttöön ostettujen tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero.

Euroopan yhteisöille palautetaan kalenterivuositain hakemuksesta Euroopan yhteisöjen ja Suomessa sijaitsevan julkisen tai yksityisen yhteisön välillä tehdyn tilaustutkimusta koskevan sopimuksen tai yhteistyösopimuksen perusteella Suomesta ostettujen tavaroiden ja palvelujen tai maahan tuotujen tavaroiden hankintaan sisältyvä vero. Vero palautetaan siltä osin kuin Euroopan yhteisöt rahoittaa hankinnan ja ostajalla ei ole 10 luvun nojalla oikeutta vähentää hankintaan sisältyvää veroa tai saada sitä 122 tai 131 §:n nojalla palautuksena.

Palautuksen edellytyksenä on, että tavaran tai palvelun verollinen ostohinta tai maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyä arvonlisäveron osuudella on vähintään 80 euroa.

tai Euroopan atomienergiayhteisön elimelle, johon sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapautuksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkirjaa, palautetaan Suomesta ostettujen tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun palautuksen edellytyksenä on, että tavara tai palvelu on hankittu viralliseen käyttöön ja että sen verollinen ostohinta on vähintään 80 euroa. Palautukseen sovelletaan muutoinkin 1 momentissa tarkoitettussa pöytäkirjassa ja sen täytäntöönpanosta tehdyssä sopimuksessa tai isäntämaasopimuksessa sovittuja rajoituksia ja edellytyksiä.

Vero palautetaan neljänneskalenterivuodelta Verohallinnolle tehdyn hakemuksen perusteella.

129 a §

Euroopan unionille palautetaan Euroopan unionin ja Suomessa sijaitsevan julkisen tai yksityisen yhteisön välillä tehdyn tilaustutkimusta koskevan sopimuksen tai yhteistyösopimuksen perusteella Suomesta ostettujen tavaroiden ja palvelujen sekä maahan tuotujen tavaroiden hankintaan sisältyvä vero.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vero palautetaan siltä osin kuin Euroopan unioni rahoittaa hankinnan ja ostajalla ei ole 10 luvun nojalla oikeutta vähentää hankintaan sisältyvää veroa tai saada sitä 122 tai 131 §:n nojalla palautuksena. Palautuksen edellytyksenä on, että tavaran tai palvelun verollinen ostohinta tai maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyä arvonlisäveron osuudella on vähintään 80 euroa.

Vero palautetaan neljänneskalenterivuodelta Verohallinnolle tehdyn hakemuksen perusteella.

*Muu kansainvälinen järjestö**129 b §*

Suomessa sijaitsevalle Suomen tunnustamalle muulle kansainväliselle järjestölle kuin 129 §:ssä tarkoitettulle ja tämän henkilökunnalle palautetaan Suomesta ostettujen tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero, jos tästä on sovittu perustamis- tai isäntämaasopimuksessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen palautuksen edellytyksenä on, että tavaran tai palvelun verollinen ostohinta on vähintään 170 euroa. Palautukseen sovelletaan muutoinkin järjestön perustamis- tai isäntämaasopimuksessa sovittuja rajoituksia ja edellytyksiä.

Hakemus tehdään neljänneskalenterivuodelta ulkoasiainministeriölle. Ulkoasiainministeriö vahvistaa, onko hakijalla perustamis- tai isäntämaasopimuksen, hakijan aseman sekä tavaran tai palvelun käyttötarkoituksen perusteella oikeus palautukseen. Verohallinto tarkistaa muut palautuksen edellytykset ja palauttaa veron.

130 §

Kunnan on ilmoitettava verovirastolle kalenterivuodelta 1 momentin nojalla palautuksena saatavien verojen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu. Ilmoitettavasta määrästä saadaan vähentää 6 §:n 2 momentin nojalla kalenterivuodelta suoritettava vero.

146 b §

Jos 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden ostajana on henkilö, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankeintaa, valmisteveron alaisten tavaroiden yhteisöhankeinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määräämisestä, ennakkoratkaisusta, muutoksen hakemisesta, veron takaisinmaksusta sekä muutoinkin menettelystä on voimassa, mitä valmisteverotuslaissa (1469/94) säädetään.

130 §

Kunnan on ilmoitettava Verohallinnolle kalenterivuodelta 1 momentin nojalla palautuksena saatavien verojen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu. Ilmoitettavasta määrästä saadaan vähentää 6 §:n 3 momentin nojalla kalenterivuodelta suoritettava vero.

146 b §

Jos 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden ostajana on henkilö, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankeintaa, valmisteveron alaisten tavaroiden yhteisöhankeinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määräämisestä, ennakkoratkaisusta, muutoksen hakemisesta, veron takaisinmaksusta sekä muutoinkin menettelystä on voimassa, mitä valmisteverotuslaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Lakia sovelletaan tavaroihin ja palveluihin,
joiden osalta veron suorittamisvelvollisuus
on syntynyt lain tultua voimaan.

2.

Laki

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 6 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain (1266/1996) 6 a §, sellaisena kuin se on laissa 936/2004, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 a §

Sähkö ja maakaasuverkon kautta toimitettava kaasu, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka on maakunnassa.

Sähkö ja maakaasuverkon kautta toimitettava kaasu, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne maakunnassa. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajalla on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, os-

6 a §

Sähkö, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, joka myydään verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisella jälleenmyyjällä on maakunnassa kiinteä toimipaikka, johon tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, niiden myynti on tapahtunut Ahvenanmaan maakunnassa, jos verovelvollisen jälleenmyyjän kotipaikka on maakunnassa.

Sähkö, yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon tai siihen yhdistetyn verkon kautta toimitettava kaasu sekä lämpö- ja jäähdytysverkon kautta toimitettava lämpö- ja jäähdytysenergia, jota ei myydä verovelvolliselle jälleenmyyjälle, on myyty Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostaja tosiasiallisesti kuluttaa ne maakunnassa. Jos ostaja ei tosiasiallisesti kuluta näitä tavaroita tai osaa niistä, kuluttamattomat tavarat katsotaan kulutetuiksi Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajalla on maakunnassa kiinteä toimipaikka-

tajan katsotaan kuluttaneen tavarat Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

Tässä säännöksessä verovelvollisella jälleenmyyjällä tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jonka pääasiallisena toimintana kaasun ja sähkön ostojen osalta on kyseisten tuotteiden jälleenmyynti ja jonka oma kulutus näiden tuotteiden osalta on hyvin vähäinen.

ka, johon nämä tavarat luovutetaan. Jos näitä tavaroita ei luovuteta Ahvenanmaan maakunnassa tai muualla olevaan kiinteään toimipaikkaan, ostajan katsotaan kuluttaneen tavarat Ahvenanmaan maakunnassa, jos ostajan kotipaikka on täällä.

Tässä *pykälässä* verovelvollisella jälleenmyyjällä tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jonka pääasiallisena toimintana kaasun, sähkön sekä *lämpö- ja jäähdytysenergian* ostojen osalta on kyseisten tuotteiden jälleenmyynti ja jonka oma kulutus näiden tuotteiden osalta on hyvin vähäinen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan tavaroihin ja palveluihin, joiden osalta veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt lain tultua voimaan.